

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 4. november 2020

Sag BS-7513/2020-HJR

A
(advokat Søren Dueholm)

mod

B under konkurs
(advokat Brian Hebel Andersen)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Retten i Næstved den 13. juni 2019 (BS-47269/2018) og af Østre Landsrets 7. afdeling den 27. november 2019 (BS-39323/2019).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen og Lars Apostoli.

Påstande

Kærende, A, har principalt nedlagt påstand om, at B under konkurs skal betale et beløb efter Højesterets skøn til ham for hans udgifter i forbindelse med partsrepræsentation ved Retten i Næstved og Østre Landsret. Han har subsidiært nedlagt påstand om, at landsrettens dom ophæves, og at sagen hjemvises til landsretten, til fastsættelse af et passende beløb til dækning af udgifter til partsrepræsentation for byretten og landsretten.

Indkærede, B under konkurs, har ikke udtalt sig i anledning af kæremålet.

Sagsfremstilling

A, der var repræsenteret af Prievaizdas IVS, indgav den 3. december 2018 ved Retten i Næstved stævning mod B. A nedlagde påstand om betaling af 50.000 kr., og sagen blev behandlet efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om småsager.

Den 25. januar 2019 indgav B, der var repræsenteret af advokat Peter Krarup, svarskrift i sagen. Han nedlagde principalt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået af A.

Den 1. april 2019 blev der afholdt telefonisk retsmøde i sagen. Prievaizdas IVS deltog på vegne af A.

Retten vejledte under telefonmødet om, at A inden den 29. april 2019 skulle (1) fremlægge en udregning af sin gennemsnitlige ugentlige arbejdstid for perioden juni 2018 til september 2018; (2) fremlægge dokumentation for, hvor meget han skulle have fået udbetalt i løn, og hvor meget han fik udbetalt i løn for denne periode; (3) dokumentere, at der ikke var indbetalt feriepenge på hans ferie-konto; og (4) dokumentere, hvor meget han havde betalt i husleje.

Den 29. april 2019 indgav Prievaizdas IVS på vegne af A processkrift 1 i sagen, hvorved påstanden blev forhøjet til i alt 134.141,83 kr.

Samme dag, den 29. april 2019, meddelte retten parterne en frist til at komme med eventuelle bemærkninger til, om sagen skulle løftes ud af småsagsprocessen, jf. retsplejelovens § 402, stk. 2.

Den 13. maj 2019 anførte Prievaizdas IVS for A, at sagen burde fortsætte som småsag, og dagen efter anførte advokat Peter Krarup for B, at sagen burde udgå af småsagsprocessen.

Den 24. maj 2019 besluttede byretten ved kendelse, at sagen ikke længere skulle behandles efter reglerne om småsager, jf. retsplejelovens § 402, stk. 2. Af rettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Kravet i stævningen på 50.000 kr. er ikke opgjort, og forhøjelsen af kravet til 134.141,83 kr. sker på baggrund af oplysninger, som A selv har fremlagt i forbindelse dennes processkrift af 29. april 2019. Retten bemærker, at der er tale om en væsentlig overskridelse af beløbsgrænsen, og at forhøjelsen er sket kort inde i sagens forberedelse.”

Samme dag, den 24. maj 2019, meddelte advokat Peter Krarup, at han udtrådte af sagen, da B dagen før var taget under konkursbehandling.

Den 3. juni 2019 meddelte kurator, at konkursboet ikke indtrådte i sagen.

Den 13. juni 2019 afsagde byretten udeblivelsesdom i sagen efter As påstand og tilkendte ham sagsomkostninger til dækning af betalt retsafgift med 1.760 kr.

Med Procesbevillingsnævnets tilladelse kærede advokat Søren Dueholm på vegne af A bestemmelsen om sagsomkostninger til Østre Landsret med påstand om, at A også skulle tilkendes sagsomkostninger med 2.800 kr. til dækning af hans udgifter til partsrepræsentationen i forbindelse med byretssagen. Der blev til støtte herfor anført bl.a., at A hverken taler eller skriver dansk, og at han derfor ikke havde mulighed for at repræsentere sig selv.

Ved kendelse af 27. november 2019 stadfæstede landsretten byrettens omkostningsafgørelse og ophævede sagsomkostningerne for landsretten. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”Byretten har i anledning af kæremålet udtalt følgende:

”Dommeren bemærker efter omstændighederne, at Prievaizdas IVS, efter at A den 24. maj 2019 havde forhøjet påstanden til 134.141,83 kr., og retten den 27. maj 2019 havde løftet sagen ud af småsagsprocessen, jf. retsplejelovens kap. 39, ikke længere kunne møde i sagen, jf. retsplejelovens § 260, stk. 5, men at konkursboet den 3. juni 2019 havde meddelt, at det ikke indtrådte i sagen.”

Det fremgår af sagen, at A rettelig forhøjede påstanden som anført ved processkrift af 29. april 2019, og at sagen blev løftet ud af småsagsprocessen, jf. retsplejelovens § 402, stk. 2, den 24. maj 2019.

Landsretten afsagde

KENDELSE

Retten i Næstved afsagde den 24. maj 2019 kendelse om, at sagen ikke skulle behandles efter reglerne om småsager, jf. retsplejelovens § 402, stk. 2, idet kærende havde forhøjet kravet fra 50.000 kr. til 134.141,83 kr., og B havde anmodet om, at sagens videre behandling skete uden anvendelse af disse regler.

Da Retten i Næstved afsagde dom den 13. juni 2019 i overensstemmelse med kærendes påstand, var sagen således blevet løftet ud af småsagsprocessen. Sagsomkostningerne for byretten skal derfor fastsættes uden anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav.

Landsretten finder, at der ikke er oplyst om omstændigheder, der giver grundlag for at tilkende yderligere sagsomkostninger end sket ved byrettens dom. Det forhold, at sagen kort før domsafsigelsen var blevet

løftet ud af småsagsprocessen, kan efter omstændighederne i sagen ikke føre til et andet resultat.

Det oplyste om kærendes manglende beherskelse af det danske sprog kan heller ikke føre til et andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor byrettens omkostningsafgørelse.”

A har med Procesbevillingsnævnets tilladelse kæret landsrettens kendelse af 27. november 2019 til Højesteret.

Parternes synspunkter

A har anført navnlig, at han under byretssagen var repræsenteret af konsulentvirksomheden Prievaizdas IVS, der indleverede flere processkrifter og deltog i et telefonisk retsmøde. Han har haft udgifter til partsrepræsentation, der som udgangspunkt skal erstattes af den tabende part med et rimeligt beløb, jf. retsplejelovens § 408, jf. § 312, stk. 1, og § 316. Det gælder, uanset at der blev afsagt udeblivelsesdom. Han skal endvidere have tilkendt et beløb til dækning af sine udgifter til partsrepræsentation under kæresagen for landsretten, jf. lovens § 312, stk. 2. Der er ikke indgået aftale om sagsomkostningsspørgsmålet, ligesom der ikke er andre særlige grunde, der taler for, at han ikke skal tilkendes sagsomkostninger til dækning af sine udgifter til partsrepræsentation.

Konkursboet har ikke udtalt sig i anledning af kæremålet.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår fastsættelse af sagsomkostninger i en byretssag, der blev behandlet i småsagsprocessen efter retsplejelovens kapitel 39, men efterfølgende blev taget ud af småsagsprocessen. A var repræsenteret af Prievaizdas IVS i den periode, hvor sagen blev behandlet i småsagsprocessen, jf. retsplejelovens § 260, stk. 5.

Kort tid efter, at sagen var taget ud af småsagsprocessen, blev der afsagt udeblivelsesdom, da sagsøgte var taget under konkursbehandling, og konkursboet ikke ønskede at indtræde i sagen. Byretten tilkendte A sagsomkostninger til dækning af retsafgift med 1.760 kr., men ikke et beløb til dækning af udgifter til partsrepræsentation. Landsretten stadfæstede byrettens omkostningsafgørelse og ophævede sagsomkostningerne for landsretten.

Højesteret finder, at A i den foreliggende sag som den vindende part bør tilkendes yderligere sagsomkostninger, således at der udover beløbet på 1.760 kr. til dækning af retsafgift fastsættes et beløb svarende til inkassosalær af det oprindelige påstandsbetrag på 50.000 kr. til dækning af hans udgifter til partsrepræsentation for byretten. Beløbet fastsættes til 3.475 kr.

Herefter ændrer Højesteret landsrettens kendelse, således at A tilkendes i alt 5.235 kr. i sagsomkostninger for byretten.

Efter kæresagens udfald skal B under konkurs endvidere betale i alt 2.500 kr. til A til dækning af kæremålsomkostninger for landsretten og Højesteret.

Kæreaafgiften for landsretten og for Højesteret tilbagebetales.

THI BESTEMMES:

I sagsomkostninger for byretten skal B under konkurs betale 5.235 kr. til A.

I sagsomkostninger for landsretten og for Højesteret skal B under konkurs betale 2.500 kr. til A.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretskendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kæreaafgiften for landsretten og Højesteret tilbagebetales.